

aftale, som anerkendte IAEAs kontrolsystems internationale karakter. Skulle et kontrolsystem være troværdigt ikke blot inden for en region, men også mellem politiske regioner, og give sikring over for verdens befolkning uden at diskriminere, måtte det være internationalt.

Generaldirektørens redegørelse efterfulgtes af en række indlæg, der gav fuld støtte til IAEAs virksomhed, fremhævede værdien af organisationens tekniske bistandsprogram og understregede betydningen af dens virksomhed på kontrolområdet.

Bulgarien, Polen, Sovjetunionen, Tjekkoslovakiet og Ungarn understregede den betydningsfulde rolle, IAEA kunne spille ved at udøve kontrolbeføjelserne i henhold til en ikke-spredningsaftale, og fremhævede betydningen af det af Polen, Tjekkoslovakiet, Ungarn og Østtyskland tagne initiativ til at stille deres atomanlæg under IAEAs kontrol, forudsat at EURATOMs medlemslande, og herunder navnlig Vesttyskland, ville påtage sig den samme forpligtelse. Endvidere understregede de nødvendigheden af universalitet i IAEAs medlemskab, herunder især nødvendigheden af Østtysklands optagelse som medlem.

Den amerikanske repræsentant gav udtryk for *USA's* fulde tilfredshed med organisationens inspektions- og kontrolprocedurer og erindrede om præsident Johnson's nylige udtalelse på 25-årsdagen for den første atomkædereaktion, hvorefter USA ville tillade IAEA at udøve sin kontrol over alle nucleare aktiviteter i USA bortset fra dem, der berørte den nationale sikkerhed. Endvidere fremhævede han den betydning, som USA tillægger indgåelsen af en ikke-spredningstaftale, og mindede om Johnson's udtalelse ved ovennævnte lejlighed, om at USA ikke mente, at de kontrolbestemmelser, som foresloges i aftalen, ville kollidere med noget lands fredelige virksomhed. USA ville ikke anmode noget land om at påtage sig kontrolforanstaltninger, som man ikke selv var rede til at acceptere.

Japan anførte under henvisning til ovennævnte amerikanske udtalelser, at da USA selv bestemte, hvilke aktiviteter på det nucleare område der vedrørte den nationale sikkerhed, var den kontrol, som USA accepterede, væsensforskellig fra den obligatoriske kontrol, som ikke-atommagterne forventedes

at acceptere under den foreslåede ikke-spredningstaftale.

Holland var ikke i tvivl om, at præsident Johnson's tilbud om IAEA-kontrol af amerikanske anlæg ville blive betragtet som et væsentligt bidrag til opnåelse af enighed om en fuldstændig tekst til en ikke-spredningsaftale. Under hensyn til IAEAs fremtidige rolle inden for rammerne af en ikke-spredningstaftale var det derfor af særlig vigtighed, at organisationen lagde særlig vægt på udviklingen af forbedrede kontrolforanstaltninger og kontrolmetoder for visse faciliteter. Endvidere gav den hollandske repræsentant udtryk for alvorlig tvivl med hensyn til behovet for afholdelsen af en ny international konference vedrørende den fredelige udnyttelse af atomenergien, da atomvidenskaben i dag syntes at have nået et stade, hvor internationale møder med mere begrænset emnekreds og af kortere varighed syntes at være mest effektive.

Forsamlingen vedtog uden afstemning det af Argentina, Bulgarien og Indonesien fremsatte resolutionsforslag (res. 2284), hvorefter beretningen tages til efterretning.

Valg af 5 ikke-faste medlemmer til Sikkerhedsrådet.

(Dagsordenens punkt 15).

Plenarforsamlingen valgte den 6. november 1967 Algeriet, Pakistan, Paraguay, Senegal og Ungarn til ikke-permanente medlemmer af sikkerhedsrådet for perioden 1. januar 1968 til 31. december 1969. De nyvalgte stater afløste Argentina, Bulgarien, Japan, Mali og Nigeria.

Rådet vil herefter i 1968 komme til at bestå af følgende 15 medlemmer:

De 5 faste medlemmer: Frankrig, Kina, Sovjetunionen, Storbritannien og USA samt nedenstående ikke-permanente medlemmer:

5 afro-asiatiske: Æthiopien og Indien valgt indtil 31. december 1968, Algeriet, Pakistan og Senegal valgt indtil 31. december 1969,

1 østeuropæisk: Ungarn valgt indtil 31. december 1969,

2 latinamerikanske: Brasilien valgt indtil 31. december 1968, Paraguay valgt indtil 31. december 1969,

2 vestlige: Canada og Danmark valgt indtil 31. december 1968.